Pe unde nu trecea niciun pârâu, curge acum un fluviu

On Februarie 17, 2013

Valorifică-ți potențialul de leadership, prin dezvoltarea și transformarea cunoașterii tale într-un curent continuu pulsatoriu care străbate o întreagă viață de om.

În timpul facultății. Începusem să simt niște porniri stranii în suflet ori de câte ori cădeam pradă restanțelor, nenumărate și obositoare, poluante în accepțiunea mea. O consecință a unei inegalități inhibante, o neconcordanță serioasă între valori, o povară grea, repartizată anapoda în existența mea. Era manifestarea unei forme de vid care părea să capete un caracter permanent.

Norocul chior al unui destin smuls dintr-un imaginar care Ceva în mine licărea intermitent: "Pot fi ceva mai mult decât un spațiu gol, pot fi un nucleu de valorificare a potențialului propriu în jurul căruia gravitează toate forțele. Pot fi descoperitorul acelei energii universale inepuizabile, vibraționale, a acelei alchimii uitate sau ascunse care preschimbă realități. Ca o santinelă să slujesc știința transformării, disponibilă în limite foarte strânse, să o redresez astfel încât să-mi fertilizeze și să-mi extindă orizonturile."

Nimeni nu bănuia cine sunt și ce voi putea ajunge. Un seducător fin al materiei, foarte persistent, descoperitor al unor energii auxiliare, capabil a le dezlănțui după voie. Un veritabil artist al configurărilor și re-configurărilor, care înregistrează, apoi convertește cu o preciziune infailibilă fiecare particulă a cunoașterii, transformând-o într-un curent continuu pulsatoriu - peste care oricând poate fi suprapusă o putere electrică alternativă.

Concepția omului față de nevoia intrinsecă de a fi altcineva rezidă din îmbunătățirea stării de recunoștință față de eroul unei povestiri care este pregătită în orice moment să devină realitate.

Simțeam că funcționez ca un generator electric, echivalentul unui dispozitiv de energie radiantă realizat de T. Henry Moray. În mod aproape mecanic eram sedus de propria mea curiozitate arzătoare, lucram la puterea mea maximă în mod permanent. Zdruncinat de setea descoperirii, mă lansam într-un proces de analiză și creație torențial, nestăpânit, mânat de tentația descoperirii fluidului invizibil, vital transformării.

O hotărâre luată de spirit și credință. O alinare a gândurilor negre. O adâncă mânie îndreptată împotriva acelei forme de vid care mă înconjura, care mă sufoca, care mă limita trimițându-mă într-un colț întunecat. O încercare disperată de a mă descoperi. Cu ce șanse de izbândă?

Într-un fel, simțeam că fac parte din distribuția filmului River Queen (2005), cu valențe de poveste...plină de experiențe ce mă călăuzeau în scrierea poveștii vieții mele. Dar filmul se termină astfel:

"În zilele acelea eram tristă, în pragul disperării. Acolo nu existau preoți misionari, nici biserici unde să mă rog. Uneori îi spuneam păsurile mele soldatului Doyle, singurul meu prieten. El m-a învățat că deseori ajută să-ți pui gândurile pe hârtie. Deși aș vrea să-i arăt uneori ce-am scris, cred că oricum n-ar citi niciun rând. Probabil ar arde foile sau le-ar azvârli în râu. Asta fiindcă ce-ai scris e numai pentru tine ca, văzând ce-ai scris, să înțelegi, poate, mai bine tot ce ți s-a întâmplat... povestea vieții tale."

În entuziasmul meu debordant, voiam să întorc cu forța roata timpului ce se rostogolea mereu înainte, tot mai puternic, tot mai anevoios de abătut, ca o minge șutată din lovitură liberă, ricoșată într-o altă zonă, neștiută. Mă îndreptam cu viteză mare spre suprafața de teren accidentat în care puțini au curajul să intre. Am intrat în joc, pe un tărâm virgin. Așa s-a născărit ideea predestinării mele.

Leadership: Evoluția ta de erou al unei dăinuiri în credință, inspirată dintr-o poveste reală, poate să capete o semnificație aparte din perspectiva unui destin individual care făurește noi relații între Creație și Creator?

Am pășit în laboratorul meu întunecos, locul unde se nasc contrariile și se procesează ingredientele. Am aprins lampa. Am pus-o pe masa de experimente, încărcată toată cu substanțe variind de la o cantitate la alta (soluții, compuși, solvenți, diluanți, seruri, reactivi, aditivi) alese în funcție de proprietățile fiecăreia. Proprietăți pe care le descoperisem eu însumi prin distilare, prin înlocuirea unor formule rigide, speciale, prăfuite de timp.

Strădanii impetuoase, continue și împovărătoare care aveau ca scop desăvârșirea. Neluând în seamă nicio piedică din cale, voiam să ajung într-un singur salt, într-un elan țâșnit cu putere din străfundurile conștiinței, până la înțelesul vieții. Să cunosc formele de transcendere a tuturor limitelor și, în egală măsură, a progreselor, era planul unei minți pline de artă care știe să facă diferența dintre etern și efemer.

Iar atunci când un Samson își încordează pumnii, până și muntele cel mai semeț se apleacă și se prăbușește în cele din urmă, descătușând toate energiile latente, toate misterele lumii sigilate în capsula timpului.

Leadershipul se aplică ideii de trecere permanentă de la statutul de promotor al unor aspirații înalte, pentru o realitate socotită mai mult închipuită, la statutul de subiect al unui destin aparte.

Îndărătul operei mele nu se afla o forță poetică extraordinară ca a lui Dickens. Ea nu oglindea concepțiile filozofice și politice ale vremii, ca opera lui Milton. Nici nu încorpora personaje, aidoma nehotărâtului Hamlet al lui Shakespeare, pentru ca al ei conținut să invite la meditație sau la replică.

Opera mea era compusă din cu totul alte elemente alchimice. Ea concentra o subtilă energie pe care apoi o elibera în alt tip de energie, complet nouă, determinantă, tumultoasă și misterioasă totodată, care înfierbânta sufletul și mintea până la capăt. Îndărătul ei se afla sensul vieții, dar care se desfășura după regulile mele proprii, într-un sens giratoriu.

Alchimia înseamnă transformare. Şi ea se comportă la fel ca electronii: sub formă de undă. O undă care se propagă în direcția sensului dorit, afectând, într-un fel, realitatea. Destinul meu era subiectul operei unui artist care știe un lucru: creativitatea este peste tot.

Leadership: Lupta ta cu condiția care te definește ca om este împlinirea unui destin care te pune față în față cu cea mai mare provocare: puterea în expansiune a unei creații aflată de secole în bogăția nesfârșită a lumii?

Te îndrepți cu viteză mare spre acea suprafață de teren accidentat în care puțini au curajul să intre? Ai curajul să intri în joc, pe un tărâm virgin?

A fi un alchimist înseamnă să ai puterea să te transformi, să alimentezi cu energie acel

puternic pivot al auto-cunoașterii, acea parte constitutivă din nucleul de valorificare a potențialului propriu. Tot spațiul acesta gol sau neroditor care acum te definește, întinzându-se pe un teritoriu vast, poate fi oricând umplut, populat, fertilizat cu o anumită concentrație de substanță, bine definită, ușor de tolerat pentru dezvoltarea ta, menținută în anumite limite și condiții.

În timpul acestor oscilații - de la minim la maxim, de la o constantă de joasă tensiune la una foarte înaltă, de la "a fi", la "a nu fi", are loc, firește, o adevărată șlefuire a propriei personalități, a propriei tale creații, aplicând noutatea și eficacitatea. Pe unde nu trece niciun pârâu, poate curge oricând un fluviu dacă canalizezi apele spre acest făgaș nou.

Rezultanta care se formează – un orizont fertil și bine structurat dezvoltării, nu o virtuozitate sau o simplă erudiție, ci o adevărată alchimie a experienței individuale, a depășirii de sine, a lepădării de vechile percepții - acționează asupra punctului de maximă intensitate, leadershipul. Deci, fii întotdeauna cumpătat în ascensiunea ta, nu-ți solicita prea tare "sursa" de progres.

Dar, la rândul ei, această rezultantă, generată de un cumul de parametri, factori, contraste, curenți cu același sens și direcție, se poate oricând descompune – poate reveni la starea inițială în cazul unei dezvoltări anormale. Sau în cazul unei "agresiuni externe" – atunci când interacționezi cu oameni dominați de o gândire nocivă – aceia care n-au altceva mai bun de făcut decât să-ți critice, încă de la bun început, eforturile și entuziasmul.

Puterea în expansiune a unei creații aflată de secole în bogăția nesfârșită a lumii se evidențiază în noutatea cu care întâmpini o realitate a cărei actualizare permanentă depinde de felul cum te raportezi la existența unui Creator care a asimilat chintesența unei cunoașteri de cea mai înaltă clasă.

Pe unde nu trecea niciun pârâu, curge acum un fluviu marchează sfârșitul mediocrității, și lupta spre acea țintă greu de atins: desăvârșirea.

Dacă vrei să ajungi în plutonul fruntaș al alergătorilor de cursă lungă, acceptă să te supui unui antrenament obositor și permanent. Pentru a depăși mediocritatea, formează-ți o viziune clară asupra propriului tău țel și asupra limitelor tale.

Source: https://neculaifantanaru.com/pe-unde-nu-trecea-niciun-parau-curge-acum-un-fluviu.html